

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Bruxelles, den 1. marts 2017
(OR. en)

2016/0142 (COD)
LEX 1719

PE-CONS 58/1/16
REV 1

VISA 399
COMIX 821
CODEC 1872

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM ÆNDRING AF RÅDETS FORORDNING (EF) NR. 539/2001
OM FASTLÆGGELSE AF LISTEN OVER DE TREDJELANDE,
HVIS STATSBOGGERE SKAL VÆRE I BESIDDELSE AF VISUM
VED PASSAGE AF DE YDRE GRÆNSER, OG LISTEN OVER
DE TREDJELANDE, HVIS STATSBOGGERE ER FRITAGET FOR DETTE KRAV
(REVISION AF SUSPENSIONSMEKANISMEN)**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/...

af 1. marts 2017

**om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001
om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum
ved passage af de ydre grænser,
og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav
(revision af suspensionsmekanismen)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure¹, og

ud fra følgende betragtninger:

---

¹ Europa-Parlamentets holdning af 15.12.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.2.2017.

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 539/2001¹ fastlægges listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.
- (2) Mekanismen for midlertidig suspension af visumfritagelsen for statsborgere fra et tredjeland, der er opført i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, jf. artikel 1a i nævnte forordning ("suspensionsmekanismen"), bør styrkes ved at gøre det lettere for medlemsstaterne at meddele forhold, der fører til en eventuel suspension, og ved at give Kommissionen mulighed for at udløse suspensionsmekanismen på eget initiativ.
- (3) Anvendelse af suspensionsmekanismen bør navnlig lettes ved at forkorte referenceperioder og frister, hvilket giver mulighed for en hurtigere procedure, og ved at udvide de mulige grunde til suspension til at omfatte en svækkelse af samarbejdet om tilbagetagelse samt en væsentlig stigning i risiciene for den offentlige orden eller den indre sikkerhed i medlemsstaterne. En sådan svækkelse af samarbejdet bør omfatte tilfælde, hvor der er en væsentlig stigning i andelen af afslag på anmodninger om tilbagetagelse, herunder af tredjelandstatsborgere der har passeret gennem det pågældende tredjeland, hvor en tilbagetage saftale indgået mellem Unionen eller en medlemsstat og det pågældende tredjeland fastsætter en sådan tilbagetage saftforpligtelse. Kommissionen bør også kunne udløse suspensionsmekanismen i tilfælde, hvor tredjelandet ikke samarbejder om tilbagetage saft, særlig når der er indgået en aftale om tilbagetage saft mellem tredjelandet og Unionen.

---

¹ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

- (4) Med henblik på suspensionsmekanismen betyder en væsentlig stigning en stigning, som overskrider tærsklen på 50 %. Det kan også betyde en lavere stigning, hvis Kommissionen skønner det relevant i det specifikke tilfælde, som meddeles af den berørte medlemsstat.
- (5) Med henblik på suspensionsmekanismen betyder en lav anerkendelsesprocent en anerkendelsesprocent for asylansøgninger på omkring 3 eller 4 %. Det kan også betyde en højere anerkendelsesprocent, hvis Kommissionen skønner det relevant i det specifikke tilfælde, som meddeles af den berørte medlemsstat.
- (6) Det er nødvendigt at undgå og imødegå enhver form for misbrug af visumfritagelse, hvis det fører til øget migrationspres som følge af f.eks. en stigning i antallet af ubegrundede asylansøgninger, også hvis det fører til ubegrundede ansøgninger om opholdstilladelse.
- (7) Med henblik på at sikre, at de specifikke krav, der er baseret på artikel -1, og som blev anvendt ved vurderingen af hensigtsmæssigheden af en visumfritagelse, indrømmet som resultat af en vellykket afslutning af en visumliberaliseringsdialog, fortsat opfyldes på sigt, bør Kommissionen overvåge situationen i de pågældende tredjelande. Kommissionen bør navnlig være opmærksom på menneskerettighedssituationen i de pågældende tredjelande.
- (8) Kommissionen bør med regelmæssige mellemrum og mindst en gang om året aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i en periode på syv år efter ikrafttrædelsen af visumliberaliseringen for det pågældende tredjeland, og derefter når Kommissionen finder det nødvendigt, eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet.

- (9) Kommissionen bør, inden den træffer afgørelse om midlertidigt at suspendere visumfritagelsen for et tredjeland statsborgere, tage hensyn til menneskerettighedssituationen i det pågældende tredjeland og de mulige konsekvenser af en suspension af visumfritagelsen for denne situation.
- (10) For at sikre en effektiv anvendelse af suspensionsmekanismen, og navnlig hvor der er behov for en hurtig reaktion for at løse de vanskeligheder, som mindst én medlemsstat står over for, og under hensyntagen til de samlede virkninger af nødsituationen for Unionen som helhed bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹. Undersøgelingsproceduren bør anvendes i forbindelse med vedtagelsen af sådanne gennemførelsesretsakter.
- (11) Suspension af visumfritagelsen ved en gennemførelsesretsakt bør omfatte visse kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland med henvisning til de relevante typer af rejsedokumenter og, hvor det er relevant, til yderligere kriterier, såsom personer, der for første gang rejser til medlemsstaternes område. Gennemførelsesretsakten bør fastlægge de kategorier af statsborgere, for hvem suspensionen bør gælde, idet der tages hensyn til de særlige forhold, som en eller flere medlemsstater har meddelt, eller som Kommissionen har aflagt rapport om, og proportionalitetsprincippet.

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (12) For at sikre en passende inddragelse af Europa-Parlamentet og Rådet i gennemførelsen af suspensionsmekanismen under hensyn til den politisk følsomme karakter af en suspension af en visumfritagelse for alle statsborgere fra et tredjeland, der er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, og de horisontale virkninger for medlemsstaterne og Unionen selv, navnlig for så vidt angår deres eksterne forbindelser og Schengenrådets generelle funktionsmåde, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår den midlertidige suspension af visumfritagelsen for de pågældende tredjelandes statsborgere. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹. For at sikre lige deltagelse i udarbejdelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med udarbejdelse af delegerede retsakter.
- (13) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF²; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

---

¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

² Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

- (14) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF¹; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (15) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne², der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF³.
- (16) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁴, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁵.

---

¹ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

² EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

³ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁴ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁵ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

- (17) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU² —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

---

¹ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

² Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 539/2001 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1a affattes således:

"Artikel 1a

1. Uanset artikel 1, stk. 2, suspenderes visumfritagelsen midlertidigt for statsborgere i et tredjeland opført på listen i bilag II på grundlag af relevante og objektive data i overensstemmelse med nærværende artikel.
2. En medlemsstat kan give Kommissionen meddelelse, hvis den i en periode på to måneder sammenlignet med samme periode i det forudgående år eller med de sidste to måneder, der gik forud for gennemførelsen af visumfritagelsen for statsborgere fra et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, står over for et eller flere af følgende forhold:
  - a) en væsentlig stigning i antallet af statsborgere fra det pågældende tredjeland, som nægtes indrejse eller opholder sig på medlemsstatens område uden ret hertil
  - b) en væsentlig stigning i antallet af asylansøgninger fra statsborgere fra det pågældende tredjeland, for hvilket anerkendelsesprocenten er lav

- c) en svækkelse af samarbejdet om tilbagetagelse med det pågældende tredjeland, der er underbygget af tilstrækkelige data, navnlig en væsentlig stigning i andelen af afslag på medlemsstatens anmodninger om tilbagetagelse til det pågældende tredjeland for så vidt angår tredjelandets egne statsborgere eller, hvis en tilbagetagelsesaftale indgået mellem Unionen eller denne medlemsstat og det pågældende tredjeland fastsætter dette, for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der har passeret gennem tredjelandet
- d) en stigning i risikoen for eller overhængende trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i medlemsstaterne, navnlig en væsentlig stigning i alvorlige strafbare handlinger i relation til statsborgere fra dette tredjeland, der er underbygget af objektive, konkrete og relevante oplysninger og data fra de kompetente myndigheder.

Den i første afsnit nævnte meddelelse skal angive de årsager, der ligger til grund for den, og omfatte relevante data og statistikker samt en detaljeret redegørelse for de foreløbige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat har truffet med henblik på at rette op på situationen. Den pågældende medlemsstat kan i sin meddelelse præcisere, hvilke kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland der skal være omfattet af en gennemførelsesretsakt i henhold til stk. 4, litra a), og angive de nærmere årsager hertil. Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet om en sådan meddelelse.

- 2a. Hvis Kommissionen, under hensyntagen til relevante data, rapporter og statistikker, har konkrete og pålidelige oplysninger om forhold, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b), c) eller d), og som er opstået i en eller flere medlemsstater, eller om, at tredjelandet ikke samarbejder om tilbagetagelse, særlig når der er indgået en aftale om tilbagetagelse mellem det pågældende tredjeland og Unionen, f.eks.:
- afslag på eller undladelse af at behandle anmodninger om tilbagetagelse i tide
  - undladelse af i tide at udstede rejsedokumenter til brug for tilbagesendelse inden for de frister, der er fastsat i aftalen og tilbagetagelse, eller afvisning af europæiske rejsedokumenter udstedt efter udløbet af de frister, der er fastsat i aftalen om tilbagetagelse, eller
  - ophør eller suspension af aftalen om tilbagetagelse,
- underretter Kommissionen straks Europa-Parlamentet og Rådet om sin analyse, og bestemmelserne i stk. 4 finder anvendelse.
- 2b. Kommissionen overvåger den fortsatte opfyldelse af de specifikke krav, der er baseret på artikel -1, og som blev anvendt ved vurderingen af hensigtsmæssigheden af en visumfritagelse til de tredjelands statsborgere, når de indrejser på medlemsstaters område, er blevet inddrømmet fritagelse fra visumpligt som følge af en vellykket afslutning af en visumliberaliseringsdialog mellem Unionen og det pågældende tredjeland.

Desuden aflægger Kommissionen med regelmæssige mellemrum og mindst en gang om året rapport til Europa-Parlamentet og til Rådet i en periode på syv år efter datoen for ikrafttrædelsen af visumliberaliseringen for dette tredjeland, og derefter når Kommissionen finder det nødvendigt, eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet. Rapporten skal fokusere på de tredjelande, for hvilke Kommissionen på grundlag af konkrete og pålidelige oplysninger finder, at visse krav ikke længere er opfyldt.

Hvis en rapport fra Kommissionen viser, at et eller flere af de specifikke krav ikke længere er opfyldt i forhold til et bestemt tredjeland, finder stk. 4 anvendelse.

3. Kommissionen undersøger enhver meddelelse i henhold til stk. 2, idet den tager hensyn til:
  - a) om der foreligger en af de situationer, der er beskrevet i stk. 2
  - b) antallet af medlemsstater, der er berørt af en af de situationer, der er beskrevet i stk. 2
  - c) den overordnede indvirkning af de i stk. 2 omhandlede forhold på migrationssituationen i Unionen, således som den fremgår af data fra medlemsstaterne eller data, som Kommissionen har til rådighed
  - d) de rapporter, som er udarbejdet af den europæiske grænse- og kystvagt, Det Europæiske Asylstøttekontor eller Den Europæiske Politienhed (Europol) eller enhver anden EU-institution eller ethvert andet EU-organ, -kontor eller -agentur eller enhver anden international organisation, der har kompetence inden for anliggender, der er omfattet af denne forordning, hvis omstændighederne i det specifikke tilfælde kræver det

- e) de angivelser, som den pågældende medlemsstat måtte have oplyst i sin meddelelse i relation til eventuelle foranstaltninger i henhold til stk. 4, litra a)
- f) det generelle spørgsmål om offentlig orden og den indre sikkerhed i samråd med den berørte medlemsstat.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af sin undersøgelse.

4. Såfremt Kommissionen på grundlag af den i stk. 2a omhandlede analyse, den i stk. 2b omhandlede rapport eller den i stk. 3 omhandlede undersøgelse, og under hensyntagen til konsekvenserne af en suspension af visumfritagelsen for Unionens og dens medlemsstaters eksterne forbindelser med det pågældende tredjeland, idet den i tæt samarbejde med tredjelandet arbejder for at finde alternative langsigtede løsninger, beslutter, at der er behov for tiltag, eller såfremt et simpelt flertal af medlemsstaterne har givet Kommissionen meddelelse om, at der foreligger forhold, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b), c) eller d), finder følgende bestemmelser anvendelse:
- a) Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt om midlertidig suspension af visumfritagelsen for statsborgere fra det pågældende tredjeland for en periode på ni måneder. Suspensionen finder anvendelse for visse kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland med henvisning til de relevante typer af rejsedokumenter og eventuelt til yderligere kriterier. Ved fastlæggelsen af de kategorier, som suspensionen skal omfatte, medtager Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger tilstrækkeligt brede kategorier til effektivt at bidrage til at håndtere de i stk. 2, 2a og 2b omhandlede forhold i det konkrete tilfælde under overholdelse af proportionalitetsprincippet. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakten senest en måned efter, at den:
- i) har modtaget den i stk. 2 omhandlede meddelelse

- ii) er blevet bekendt med de i stk. 2a omhandlede oplysninger
- iii) har aflagt den i stk. 2b omhandlede rapport eller
- iv) har modtaget meddelelsen fra et simpelt flertal af medlemsstaterne om, at der foreligger forhold, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b), c) eller d).

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 4a, stk. 2. Den fastsætter den dato, hvor suspensionen af visumfritagelsen skal træde i kraft.

I suspensionsperioden indleder Kommissionen en udvidet dialog med det pågældende tredjeland med henblik på at afhjælpe de pågældende forhold.

- b) Hvis de forhold, der er omhandlet i stk. 2, 2a og 2b, fortsat består, vedtager Kommissionen senest to måneder inden udløbet af den i nærværende stykkes litra a) omhandlede periode på ni måneder en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 4b, som midlertidigt suspenderer anvendelsen af bilag II for en periode på 18 måneder for alle statsborgere fra det pågældende tredjeland. Den delegerede retsakt får virkning fra datoen for udløbet af den i nærværende stykkes litra a) omhandlede gennemførelsesretsakt og ændrer bilag II i overensstemmelse hermed. Denne ændring skal foretages ved, at der ved siden af navnet på det pågældende tredjeland indsættes en fodnote, der angiver, at visumfritagelsen er suspenderet for det pågældende tredjeland, og fastsætter varigheden af denne suspension.

Såfremt Kommissionen har forelagt et lovgivningsmæssigt forslag i henhold til stk. 5, forlænges suspensionsperioden i den delegerede retsakt med seks måneder. Fodnoten ændres i overensstemmelse hermed.

Med forbehold af anvendelsen af artikel 4 skal statsborgerne fra det pågældende tredjeland i den periode, hvor suspensionen finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

En medlemsstat, som i overensstemmelse med artikel 4 fastsætter bestemmelser om nye visumfritagelser for en kategori af statsborgere fra det tredjeland, der er omfattet af retsakten om suspension af visumfritagelsen, meddeler disse foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 5.

5. Inden udgangen af gyldighedsperioden for den delegerede retsakt vedtaget i henhold til stk. 4, litra b), forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport. Rapporten ledsages eventuelt af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at overføre henvisningen til det pågældende tredjeland fra bilag II til bilag I.
6. Hvis Kommissionen har forelagt et lovgivningsmæssigt forslag i henhold til stk. 5, kan den forlænge gyldighedsperioden for gennemførelsesretsakten vedtaget i henhold til stk. 4 for en periode på højst 12 måneder. Afgørelsen om at forlænge gyldighedsperioden for gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 4a, stk. 2."

2) Artikel 1b affattes således:

"Artikel 1b

Senest den 10. januar 2018 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af effektiviteten af gensidighedsmekanismen i artikel 1, stk. 4, og forelægger om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning. Europa-Parlamentet og Rådet behandler et sådant forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure."

3) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 1c

Kommissionen forelægger senest den ... [fire år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af effektiviteten af suspensionsmekanismen i artikel 1a og forelægger om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning. Europa-Parlamentet og Rådet behandler et sådant forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure."

4) Artikel 4b affattes således:

"Artikel 4b

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 4, litra f), tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 9. januar 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

- 2a. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1a, stk. 4, litra b), tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 1, stk. 4, litra f), og i artikel 1a, stk. 4, litra b), omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
- 3a. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning*.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 4, litra f), træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på fire måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1a, stk. 4, litra b), træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse.

---

* EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand